

Uitspraak 9 februari 2018
Geschilnr.: 2017004

HET TUCHTCOLLEGE VAN HET NEDERLANDS INSTITUUT VAN REGISTEREXPERTS

heeft de navolgende beslissing gewezen

inzake:

A
wonende te Z
klager

tegen

1. B
in het register van het NIVRE ingeschreven (...)

2. C
in het register van het NIVRE ingeschreven (...)
beiden werkzaam bij

3. D
aangesloten bij de Kamer van het NIVRE
verweerders

Partijen worden hierna aangeduid als klager en verweerders (verweerders mede afzonderlijk als B, C en D).

1. Het verloop van de procedure.

1.1 Middels het daartoe ingevulde meldingsformulier van het NIVRE heeft klager op 9 februari 2017 een klacht ingediend tegen verweerders. De klacht is als volgt omschreven: *‘Niet onafhankelijk geweest. Met zaken bemoeit waar zij niet voor zijn opgeleid. Meninge gegeven die buiten hun protocol vallen.’* Bij de vraag welke gedragsregels zijn overtreden is vermeld: *‘Onafhankelijkheid. Argumenten/ meningen geven omtrent gebieden waar de expert niet geschoold voor is, en per definitie de uitspraak ervan niet is weg gelegd voor hem.’* In een toelichting bij de klacht heeft klager het volgende geschreven:

‘Mw. A

In haar rapportage:

- Geeft aan dat wanneer iemand ontslag zou nemen wettende dat het gaat door de klachten. Dat de claim niet op de wederpartij verhaald kan worden. Hiermee impliceert zij het noch onafhankelijk zijn aan. Zij heeft het over schadebeperkingsplicht echter gebeurt dit ook gezien je focust op de opleiding en daarmee de kans vergroot op de arbeidsmarkt. Dat de keuze om te stoppen met werken daarin gevolg is en arbeidsjaren dat is weleens waar zo. Maar ook de

expert had kunnen bedenken dat het reëel is hoe hoger geschoold je bent hoe meer je kan verdienen dit zou elkaar bewijze van tegen elkaar weg vallen en ik heb aan de schade beperkingsplicht gedaan, echter doet de tegenpartij dit niet. Enfin ik vind dat de expert hiermee niet zoals de gedragsregels onafhankelijk is geweest. Ik heb het gevoel dat zij dan ook meer aan de kant van J stond gezien J de opdracht geveer is.

Vervolgens geeft de expert aan dat er sprake zou zijn van niet objectieveerbare klachten dit is echter incorrect. Er zijn wel degelijk door de huisarts klachten geobjectiveerd met name aan de nek en de hypertonie is bevestigd. Gezien het hier om een whiplash gaat, zal de expert goed op de hoogte zijn dat dit een symptoom diagnose is. Betreft de medisch/juridisch causaal verband. Is het diverse keren voorgekomen dat de juridisch causaal verband wel degelijk is erkend zelfs wanneer er geen dat er medisch objectveer bare klachten plaats vond. Wat ik duidelijk wil maken is dat de expert geen arts is en naar mijn weten ook hieromtrent niets mag zeggen hooguit iets over het juridisch causaal verband. Ook hieruit maak ik op dat zij niet onafhankelijk is geweest en ervoor heeft gezorgd dat er alleen maar meer discussie is ontstaan.

Betreft de expert dhr. C:

In zijn rapportage:

Bij dit gesprek merkte ik direct op dat dhr. C de kant koos van de verzekeraar (opdrachtgever). Er ontstond lichte tegenstijdigheid al aan het begin van het gesprek.

Ook wordt er gezegd dat ik een HBO-studie wilde volgen terwel ik dit nooit heb gezegd maar gymnasium studeer om vervolgens naar de universiteit te gaan. Hij wilde dit niet in zijn rapport wijzigen. En gezien mijn rapport die erbij aanwezig was ben ik niet op tiende punten gezakt maar behoorlijk in grote aantallen, kortom ik merk veel fouten in zijn rapport. Ook deze expert speelt de medicus In zijn rapport geeft hij aan dat de hypertonie niet te onderscheiden zou zijn van de andere klachten. Terwel nadat de arts mijn dossier heeft ingezien op papier heeft verklaard dat de klachten wel degelijk te onderscheiden zijn. Dhr. C gaf dus hierbij al incorrect informatie tevens mag hij deze uitspraak naar mijn weten niet doen gezien hij geen medisch achtergrond heeft.

Ik citeer: Ik heb belanghebbende aangegeven dat het wel voorstelbaar moet zijn dat hij nu, vier maanden na het ongeval, nog steeds klachten ervaart. "

Deze uitspraak gaat zelfs verder dhr. C is geen medicus hoe kan hij überhaupt z'n uitspraak doen dit heeft voor ontzettende discussie gezorgd.

Ook geeft hij erna aan dat hij zich niet kan voorstellen dat ik cognitieve klachten heb opgelopen twee weken na de aanrijding. Op papier staat dat ik buiten bewustzijn ben geweest na het ongeval, en dat ik een hersenschudding heb gehad daardoor ik ben op mijn hoofd gevallen. Ik wil het dan zacht uitdrukken maar dhr. C zou naar mijn weten weer terug de schoolbanken moeten gaan. Want de medici vind het reëel om aan te nemen dat er wel degelijk cognitieve klachten zijn ontstaan direct na de aanrijding. Tevens zou zelfs een niet medicus naar mijn weten het verband kunnen leggen, dat een hersenschudding en buiten bewust zijn zijn geraakt een grote impacht op je hersenen/ hoofd heeft waardoor je vanzelf sprekend moeilijk kan nadenken of misselijk ben etc.

Ik vind eigenlijk dat ik geen eens inhoudelijk zijn mening moet beargumenteren. Wat ik merk is dat de experts ver gaan. Zo ver dat zij amper onafhankelijk gedragen vooral dhr. C. Die ook nog eens een medicus probeert uit te hangen. Die de medisch causaal verband wilt beoordelen daar is hij helemaal niet voor. Een NIVRE-RE expert mag wel eens waar haar mening geven maar

moet geen medisch oordeel en al helemaal geen eind oordeel proberen te geven, daar zijn zij niet voor. Inventariseren is hun taak. Ook later in zijn rapport geeft hij expliciet weer aan dat hij het vreemd vindt dat ik cognitieve klachten ervaart, hier geeft hij wel eens waar zijn mening maar ook hierbij leg ik de nadruk een jurist moet zich niet op dit vlak bemoeien dit moet hij overlaten aan de medici.

Ook geeft dhr. C aan dat hij vindt dat de dagwaarde niet vergoed kan worden van de goederen die beschadigd zijn. Ook hierbij bemoeit hij zich met andere zaken. Ten eerste is het degelijk zo dat de dagwaarde vergoed moet worden gezien het feit dat de goederen onherstelbaar verklaart zijn (dit geeft de expert die de goederen heeft getaxeerd ook aan). Als argument geeft dhr. C aan dat de jas nog wel gedragen kan worden ondanks de schaafplekken. Wettelijk gezien moeten de goederen in dezelfde staat worden geleverd (reparatie door de veroorzaker) indien dit niet kan dan dient wel degelijk de dagwaarde te worden uitgekeerd. Sommige goederen zijn nu eenmaal niet te repareren. Dat betekent niet dat ik niet de goederen aan de tegenpartij mag geven voor de dagwaarde, dat mag wel degelijk en zo is het zelfs gebeurt. Ook geeft hij aan dat hij dit wil laten taxeren door K ik gaf toen aan dat als zij zeggen dat zij onafhankelijk zijn dat ik ook een expertise bureau kan vragen die zijn ook onafhankelijk maar dit mocht niet ik moet mee werken aan K kortom hierbij merkte ik al dat K wel degelijk op komt voor belangen van de verzekeraar ook al wordt er gezegd onafhankelijk. En dhr. C moet mij niet de les lezen en zeggen dat ik nonsens verteld zoals hij in zijn rapport zelfs aangeeft. Enfin ook hierbij gaat de expert van D veel verder dan de eerste expert. Deze expert dhr. C bemoeit zich met allerlei vlakken waar hij niet voor is opgeleid. En hij is per definitie niet ingesteld om medische noch causaal verband noch over de taxatiekosten een uitspraak te doen. Dit heeft allemaal voor ontzettende discussies gezorgd en wil het NIVRE aangeven dat dhr. C sowieso naar mijn weten te ver is gegaan en het niet verdient om de titel NIVRE expert te dragen. Hij is niet onafhankelijk geweest.'

- 1.2 Verweerders hebben met een brief van 4 april 2017 met twee bijlagen (ongenummerd) op de klacht gereageerd en daarbij geconcludeerd tot ongegrondheid van de klacht. Het verweer houdt het volgende in. In het gesprek met B op 24 januari 2013 (in het bijzijn van de belangenbehartiger van klager) heeft klager verklaard dat op advies van zijn huisarts röntgenfoto's zijn gemaakt van de nek en de rug. Daarop waren geen afwijkingen te zien. Aan klager is toen uitgelegd dat dit bekend staat als "niet-objectiveerbare klachten". Dat is geenszins een uitspraak over medisch causaal verband. Er was op dat moment nog geen medisch advies voorhanden en er was nog geen medisch stabiele eindtoestand waardoor de vermeldingen in het rapport zijn beperkt tot hetgeen op dat moment kon worden verklaard. De claim inzake verlies van verdienvermogen is komen te vervallen wegens het niet plegen van overleg inzake de opzegging van de arbeidsrelatie. Er werd door eigen toedoen niets meer verdiend. Dit beaamde de toenmalige belangenbehartiger van klager. Dat tast derhalve niet de onafhankelijkheid aan. De door C opgemerkte bijzonderheden tijdens het gesprek op 22 september 2015 (eveneens in het bijzijn van de belangenbehartiger van klager) doen hem niet treden op medisch vakgebied. De expert dient de situatie te beoordelen en aan partijen voor te leggen wat zijn constatering waren. Klager kon daar vervolgens inhoudelijk op reageren, waarna de vermeldingen in het rapport zijn vastgelegd. Dat was een zorgvuldige behandeling in van het dossier en raakt derhalve niet aan de onafhankelijkheid. C heeft daarnaast aan klager uitleg gegeven over de te verwachten gang van zaken bij uitkering van de dagwaarde en bijbehorende reguliere eis

van overdracht (danwel cessie waar van toepassing), uitkering van herstelkosten taxatie en mogelijkheden van contra-expertise. Daarmee heeft C voldaan aan diens zorgplicht en tast dit niet de onafhankelijkheid aan.

1.3 Met een e-mail van 22 april 2017 heeft klager gerepliceerd. Hij heeft daarbij onder meer nog het volgende naar voren gebracht. *'Zij (B, Tuchtcollege) had op z'n minst kunnen aangeven dat wellicht een medische expertise verlichting kan brengen en de vragen kan beantwoorden die door de rechter normaliter worden gehanteerd als causaliteits vragen. Ook hierbij heb ik niets gemerkt van bemiddeling. (...) Ik heb tevens meerdere malen aangegeven aan J dat het werken niet ging (voordat mijn contract niet werd verlengt.) zij reageerde er niet op. Vervolgens is mijn contract niet verlengt , en tevens heb ik mij wel degelijk ziek gemeld waardoor ik zelfs later nog een ziektewet uitkering heb gekregen. Ik vind de mening van B sowieso onprofessioneel dit zal ik tevens uitleggen. Indien iemand door zijn/haar klachten niet kan werken en dit andere dingen in de weg komt te staan (schadebeperkingsplicht, bijvoorbeeld d.m.v. werken je klachten verergeren) dan berust er weinig andere mogelijkheden dan ontslag nemen, gezien de tegenpartij de slachtoffer hiervan amper op de hoogte stelt kan dit tevens niet aan de slachtoffer geweldt worden. (...). Ook bij hem (C, Tuchtcollege) miste ik diverse opmerkingen/ argumenten voor bemiddeling. (...) Op dat soort momenten kan een school een verklaring afgeven of dient een arts/specialist het oordeel te geven of het aannemelijk is dat er slecht gepresteerd is kort na het ongeval. Al ben ik zelf van mening dat alleen het laatste juist kan zijn. Noch kan mijn belangbehartiger hiervoor aangesproken worden het blijft wel een feit dat expert een rapport opmaakt en dit juiste informatie hoort te bevatten, en eventueel bemiddelingen oplossingen aanbiedt etc. (...) De heer C gaf aan dat de taxatiekosten niet worden vergoedt, wat ik een absurde mening vind. (...) De tegenpartij reageerde niet op mijn verzoek om een taxatie in te plannen vandaar dat ik zelf een expert had benadert. (die tevens een rechtsgeldig taxatierapport had overlegt.). Ook hierbij merkte ik al op dat dhr. C in het belang keek van L, naar mijn weten wilde hij alleen de dagwaarde van de spullen toentertijd vergoeden om onderzoek te verrichten en mij er zo onderuit laten gaan (in zijn optiek). (...) Overigens geeft dhr. C aan dat hij vind dat er een waardevermindering bedrag gehanteerd dient te worden. Dit is tevens niet zijn vak gebied, de goederen zijn beschadigd en onherstelbaar (economisch tevens total los) dan dient de dagwaarde vergoed te worden en niet een waardeverminderingen bedrag. (...) Als de eerste expertise door K was gebeurt en ik zou ten tijden van dat gesprek aan geven dat ik het niet eens was met K dan zou er gezegd worden dat je gerust zelf een expertise kan doen op eigen kosten en dan wellicht je gelijk kan krijgen. Wat dhr. C deed was in het belang van L kijken en het meest gunstige voor haar betreft de materiele schade eruit halen.'*

1.4 Met een brief van respectievelijk 30 mei 2017 hebben verweerder gedupliceerd waarbij zij hun stellingen hebben gehandhaafd.

1.5 Op 10 juni 2017 heeft klager een e-mail ingezonden met een reactie op de dupliek van verweerders waarbij hij gesteld heeft dat 'C buiten zijn oevers heeft getreden en partijdig is geweest met de uitspraken die hij heeft gedaan' en verzocht heeft 'de klacht gegrond te verklaren en hier de nodige sancties op te leggen voor dhr. C. Tevens in gesprek te gaan met D betreft de vriendjes politiek van dhr. E, indien ik in het gelijk wordt gesteld. En eventueel voor D de benodigde sancties op te leggen.'

1.6 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden op 20 december 2017 te Rotterdam. Klager is verschenen in persoon. Aan de zijde van D waren aanwezig de beide experts alsmede de heren E (General manager personen) en F (bedrijfsjurist). Ter zitting hebben partijen hun stellingen nader toegelicht en vragen van het Tuchtcollege beantwoord.

1.7 Tijdens de zitting zijn door klager een viertal nadere stukken overgelegd.

In chronologische volgorde betreft het eerste stuk een brief van de G aan klager van 13 november 2012. Daarin staat onder meer het volgende: *'Voor de volledigheid maken wij u erop attent dat uw arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd met ingang van 10 december 2012 van rechtswege eindigt.'*

Het tweede stuk betreft een brief van H van 7 januari 2013 aan de I, de rechtsbijstandsverzekeraar van klager. Daarin staat onder meer het volgende: *'Client had als gevolg van het ongeval een hersenschudding en nek-rugpijn, waarvoor hij inmiddels naar de fysiotherapeut werd verwezen. Ik ga uit van een gunstige prognose, omdat bij onderzoek, inclusief röntgenonderzoek, geen structureel letsel is gevonden. (...) Zowel van de hersenschudding als van de nek- en rugklachten verwacht ik uiteindelijk restloos herstel. In verreweg de meeste gevallen geneest een hersenschudding uiteindelijk restloos. Uit het dossier maak ik niets op dat duidt op een ongunstige prognose, zodat ik ook bij cliënt hiervan uitga.'*

Het derde stuk betreft een brief van het UWV aan klager van 14 februari 2013. Daaruit blijkt dat klager op 25 januari 2013 een WW-uitkering heeft aangevraagd, omdat hij geen werk meer heeft. De brief bevat onder meer het volgende: *'Om ervoor te zorgen dat u inkomen heeft, krijgt u met ingang van 10 oktober 2012 een WW-uitkering. Uw uitkering is gebaseerd op het aantal uren dat u gemiddeld per week werkte. Dit is 37 uur per week. Als er niets in uw situatie verandert, heeft u recht op een WW-uitkering tot en met 9 januari 2013.'*

Het vierde stuk betreft een 'Getuigschrift' van de G van 17 september 2014, waarin verklaart wordt dat klager: *'werkzaam is geweest in de periode van 11 maart 2010 t/m 10 december 2012'*.

1.8 Ter zitting is mede bepaald dat klager in de gelegenheid gesteld wordt om de gespreksverslagen zoals opgesteld door de belangenbehartigers van klager betreffende de gesprekken die onderwerp zijn van de desbetreffende rapporten die in geschil zijn te overleggen. Op 8 januari 2018 heeft hij echter per e-mail het volgende geschreven: *'Ik heb de stukken gezocht en dit rapportage is niet te vinden, gezien het feit dat het al zo lang geleden is en de onrelevante stukken niet bewaard zijn gebleven.'*

2. De rapporten van de experts

2.1 De klacht heeft betrekking op een tweetal rapporten namelijk zoals opgesteld door B op 28 januari 2013 en door C op 29 september 2015.

2.2 Het rapport van B houdt onder meer het volgende in:
'Beloop letsel / klachten

Vanwege de rug- en hoofdpijnlachten heeft belanghebbende de huisarts meerdere malen bezocht. (...) Eind oktober 2012 zijn op advies van de huisarts röntgenfoto's gemaakt van de nek en rug. Hierop waren geen afwijkingen te zien.

(...)

Medische informatie

Door de belangenbehartiger, te weten I, is informatie opgevraagd bij de huisarts, radioloog en dermatoloog. Op informatie van de fysiotherapeut wordt nog gewacht. Verzocht is aan belanghebbende of hij zijn belangenbehartiger wil verzoeken deze reeds ontvangen informatie aan u door te sturen.

(...)

Arbeidsaspecten

Tot en met eind oktober 2012 heeft belanghebbende de normale uren die hij reeds voor het ongeval ook werkte, gewerkt. Eind oktober 2012 heeft belanghebbende echter ontslag genomen bij zijn werkgever. Hij heeft daarvoor een aantal keren extra uren afgeslagen en gaf aan dat hij het werk niet meer kon combineren met zijn studie. Dit aangezien hij meer tijd nodig had voor zijn schoolwerk en hij derhalve niet meer toekwam aan werken. De combinatie werk en studie was derhalve, zijns inziens, niet meer mogelijk. Belanghebbende heeft zich echter niet ziek gemeld, aangezien hij voor zijn idee niet ziek was.

Aan belanghebbende is uitgelegd dat het ontslag uiteraard een keuze is, maar dat dit zijn eigen keuze is. Er was de mogelijkheid om zich ziek te melden, waarna een uitkering zou zijn ontvangen. In het kader van de schadebeperkingsplicht van belanghebbende, kan het verlies aan verdienvermogen derhalve mijns inziens niet worden geclaimd. Belanghebbende is het hier echter niet mee eens en geeft aan een procedure hieromtrent te willen opstarten.

(...)

Toelichting schadeposten

(...)

Ziektekosten

Door belanghebbende is (...) aangeschaft. De nota's dienen nog te worden ingediend bij de zorgverzekeraar, waarna mogelijk deze kosten dienen te worden vergoed. Het zou gaan om een bedrag van circa EUR 30,-. Ik noteer echter voorlopig PM.

Eveneens heeft belanghebbende vijf behandelingen bij de fysiotherapeut gehad. Deze nota's dienen nog te worden ingediend bij de zorgverzekering. Ik rapporteer voorlopig PM.

Immateriële schade

Aangezien nog geen eerste medisch advies voorhanden is, en er nog geen sprake is van een medisch stabiele eindtoestand, rapporteer ik voor het smartengeld PM.

(...)

Beleid schaderegeling

Met belanghebbende is de schade besproken. De medische behandelingen zijn uitgebreid aan bod gekomen. Aan belanghebbende is uitgelegd dat er sprake is van niet-objectiveerbare klachten.

Daarnaast is uitgebreid het verlies aan verdienvermogen besproken. Belanghebbende heeft op eigen initiatief, zonder enig overleg met de belangenbehartiger, dan wel met J, ontslag genomen bij zijn werkgever. Hierdoor vervalt de claim verlies aan verdienvermogen. Belanghebbende is het hier echter niet mee eens en geeft aan mogelijk een gerechtelijke procedure te willen opstarten. De belangenbehartiger heeft duidelijk aangegeven dat hij belanghebbende geen enkele kans hierin geeft. Desalniettemin, ondanks een kort overleg tussen belanghebbende en belangenbehartiger onder vier ogen, blijft belanghebbende zich op het standpunt stellen dat hij recht heeft op het verlies aan verdienvermogen.

(...)

Door de belangenbehartiger is verzocht om een kopie van het rapport. Ik zou u willen verzoeken een kopie van het rapport aan hem te verstrekken.'

2.3 Genoemd rapport van C bevat onder meer het volgende:

'Medische informatie

Ik heb de belangenbehartiger verzocht om informatie bij de huisarts op te vragen vanaf 2010 tot en met 2015. Tevens heb ik de belangenbehartiger gevraagd om informatie bij het Sophia Ziekenhuis op te vragen met betrekking tot het intakegesprek en de toekomstige revalidatiebehandelingen.

(...)

Toelichting schadeposten

Met de belangenbehartiger en belanghebbende is uitgebreid gesproken over de gevolgen van het ongeval van 1 mei 2015. Ik heb aangegeven dat de hypertonie klachten die hij als gevolg van de eerdere aanrijdingen nog steeds had, niet te scheiden vallen van de klachten die hij als gevolg van de aanrijding van 1 mei 2015 heeft opgelopen. Ik heb belanghebbende aangegeven dat het wel medisch begrijpelijk moet zijn en aangetoond dient te worden dat hij nu, vier maanden na het ongeval, nog steeds klachten ervaart, waardoor hij zijn opleiding niet heeft kunnen afronden. De grootste schadepost betreft namelijk het studieverlies.

Ik heb aangegeven mij niet voor te kunnen stellen dat hij in twee weken tijd dusdanige cognitieve klachten zou hebben opgelopen, dat hij zijn eindexamens dusdanig heeft gemaakt dat hij niet is geslaagd. Hetzelfde gold namelijk ook voor het HAVO-examen in 2014. De belangenbehartiger en ik hebben aan belanghebbende gevraagd of hij wellicht het niveau niet aan kan en

wellicht teveel hooi op zijn vork neemt door niet alleen HAVO-vakken te volgen, maar ook enkele vakken op VWO-niveau. Belanghebbende vertelde dat hij zichzelf slim genoeg vindt om deze vakken te volgen en te halen.

Ik heb belanghebbende aangegeven dat hij moet aantonen (niet alleen op medisch gebied), dat hij het eindexamen niet heeft gehaald als gevolg van het ongeval van 1 mei 2015. Het enkele feit dat hij zeven dagen na het ongeval zelf heeft gevraagd om een doorverwijzing naar de revalidatiearts van het Sophia Ziekenhuis, is mijns inziens onvoldoende om het medisch causaal verband aan te tonen.

(...)

Verder is uitgebreid gesproken over de, als gevolg van het ongeval van 1 mei 2015, beschadigde goederen. Belanghebbende had de Gucci-jas (nieuwwaarde EUR 2.800,00), Kenzo broek (nieuwwaarde EUR 290,00) en Cartier zonnebril (nieuwwaarde EUR 1.200,00) bij zich. Ik heb aangegeven dat ik in het kader van een minnelijke regeling bereid ben om de dagwaarde, die vastgesteld is door taxateur M (zie zijn rapport van 20 mei 2015) integraal over te nemen, maar dat ik dan de goederen wel in beslag zou nemen. Belanghebbende weigerde de goederen af te geven, waardoor ik heb verteld dat dan geen vergoeding voor de beschadigde goederen zou volgen. Ik heb belanghebbende vermeld dat een verzekeringsmaatschappij van rechtswege eigenaar wordt van de beschadigde goederen, als de dagwaarde wordt vergoed. Belanghebbende vertelde dat hij het hier absoluut niet mee eens was en dat hij de goederen niet zou afgeven. De belangenbehartiger en ik hebben aangegeven dat dan alleen vergoeding voor waardevermindering vergoed zou kunnen worden maar zeker geen dagwaarde of nieuwwaarde.

Overigens zag ik de beschadigde jas en broek en zoals uit de foto's van taxateur M blijkt, is er sprake van een schaafplek zowel op de broek als op de jas, waardoor ik van mening ben dat de goederen nog steeds draagbaar zijn, maar dat een waardevermindering bedrag betaald dient te worden in plaats van de dagwaarde.

Verder heb ik met belanghebbende besproken dat ik u zou adviseren om een ander expertisebureau in te schakelen, dat nogmaals de goederen zal inspecteren als zijnde een contra-expertise. Belanghebbende gaf aan dat hij niet akkoord zal gaan met inschakeling van een ander expertisebureau, omdat deze een contract heeft afgesloten met uw maatschappij. Op mijn mededeling dat geen enkel expertisebureau een contract heeft afgesloten met uw maatschappij en de door u in te schakelen expertisebureaus onafhankelijk zijn, vertelde belanghebbende te weten dat uw maatschappij wel degelijk een contract heeft met bijvoorbeeld K. Zowel de belangenbehartiger als ik hebben belanghebbende verteld dat dit nonsens is, maar in ieder geval blijft belanghebbende erbij dat hij niet akkoord zal gaan met het opnieuw laten taxeren van de beschadigde goederen.

Overigens heb ik belanghebbende gevraagd waar hij bijvoorbeeld de Gucci-jas heeft aangeschaft en van welk geld, aangezien hij een verwijzing heeft gevraagd naar een algemeen ziekenhuis, omdat hij de kosten van de fysiotherapeut niet kon of wilde dragen. Belanghebbende vertelde dat hij de jas heeft gekregen van zijn ouders en is aangeschaft in Italië. Er is geen bon meer van de jas. Datzelfde geldt voor de broek en de bril. Bonnen zijn niet meer aanwezig.

Ik heb belanghebbende er bij nogmaals op aangedrongen dat hij afstand moet doen van de goederen als u deze zou vergoeden op basis van dagwaarde. Dit omdat belanghebbende anders in staat zou zijn om de goederen nogmaals, bij een eventueel toekomstig ongeval, te vorderen. Belanghebbende bleef bij zijn standpunt dat hij zijn goederen niet zal inleveren.

Na deze discussie over de studievertraging en beschadigde goederen, gaf belanghebbende direct aan dat hij op zich deze zaak wel wenste te schikken, maar niet voor een bedrag van EUR 4.000,00 of EUR 4.500,00, wat door u al eerder telefonisch aan belanghebbende is voorgesteld. Ik heb belanghebbende verteld dat ik mij op zich kan vinden in uw standpunt en dat als belanghebbende een hogere schikking wenst, er meer bewijs op tafel moet komen met betrekking tot de medische causaliteit en op het gebied van het niet-slagen op het N. Zo zou de decaan van het N wellicht wat meer informatie omtrent belanghebbende kunnen geven.'

3. De beoordeling.

3.1 Voorop gesteld wordt dat een expert in de uitoefening van zijn beroep dient te handelen conform de Gedragsregels, de Statuten en Reglementen van het NIVRE, alsmede conform al hetgeen overigens bij een goede beroepsuitoefening betamelijk is. Zo dient de expert zich te gedragen zoals een redelijk bekwaam en redelijk handelend expert betaamt, waarbij men dient te voldoen aan de eisen van betrouwbaarheid, professionaliteit, integriteit en collegialiteit, zoals nader omschreven in de gedragsregels van het NIVRE. Deze gedragsregels zijn bedoeld, zo blijkt uit de inleiding daarvan, als een norm voor de verwachtingen die mensen hebben over het gedrag en de intentie van een NIVRE-expert. Het Tuchtcollege zal hierna de klachten ten aanzien van de twee gewraakte rapporten achtereenvolgens beoordelen.

Het rapport van B

Het verlies aan arbeidsvermogen

3.2 Uit het rapport blijkt dat B destijds in de veronderstelling verkeerde dat klager op eigen initiatief ontslag genomen heeft zonder enig overleg met de belangenbehartiger, dan wel met J. Zij heeft zich op het standpunt gesteld dat hierdoor de claim verlies aan verdienvermogen was komen te vervallen. Volgens klager toont dit aan dat B niet onafhankelijk was maar aan de kant van J stond. Naar het oordeel van het Tuchtcollege snijdt dit verwijt geen hout. Het standpunt van B inzake het verlies van arbeidsvermogen zoals verwoord in het rapport is begrijpelijk en verdedigbaar. Het argument dat klager gebruikt heeft, namelijk dat hij in het kader van zijn schadebeperkingsplicht ervoor gekozen heeft om te stoppen met werken om zijn aandacht te kunnen richten op een hogere opleiding gaat alleen al niet op omdat hij niet eenzijdig – zonder enig overleg met de verzekeraar van de wederpartij, en kennelijk ook met zijn belangenbehartiger – een dergelijke stap had mogen nemen. De stellingen van klager zijn voorts onbegrijpelijk gezien het feit dat hij bij zijn klacht zich nog stelde op het standpunt dat hij ervoor gekozen had om te stoppen met werken, terwijl hij in zijn repliek gesteld heeft dat zijn contract niet verlengd is. Daarnaast heeft hij bovendien in zijn repliek gesteld dat hij zich 'wel degelijk ziek gemeld' heeft, waardoor hij 'zelfs later nog een ziektewet uitkering' zou hebben gekregen. Uit de stukken die klager ter zitting heeft overgelegd (zoals hiervoor aangehaald onder 1.6) blijkt

inderdaad dat zijn arbeidscontract van destijds van tijdelijke aard was (immers 'van rechtswege beëindigd'). Dat laat zich niet verstaan met de stellingen van klager bij zijn klacht (en kennelijk ook ten tijde van het gesprek met B), dat hij zelf ervoor gekozen heeft om te stoppen met werken. Ook blijkt uit de door hem overgelegde stukken niet dat hij een uitkering gekregen heeft ingevolge de Ziektewet (maar een WW-uitkering). Het voorgaande moet leiden dat dit onderdeel van de klacht ongegrond is. Dit zowel op grond van de onduidelijkheid van de klacht zelf alsmede de ongegrondheid van het verwijt ten aanzien van de onafhankelijkheid van B inzake haar rapportage. Haar rapportage voldoet op dit onderdeel aan de normale eisen van de professionele standaard zoals die voortvloeit uit de gedragsregels van het NIVRE.

De niet-objectiveerbare klachten

- 3.3 De klacht inzake de 'niet-objectiveerbare klachten' houdt in dat B geen arts is en zich als expert niet had mogen uitlaten over het medisch causaal verband. Hieruit zou eveneens blijken dat zij niet onafhankelijk geweest is. Het Tuchtcollege is van oordeel dat deze klacht berust op een onjuiste lezing van het rapport door klager. In het rapport heeft B zich immers nergens uitgelaten over het medisch causaal verband. Het enkele feit dat vermeld is dat de klachten van klager destijds bekend staan als 'niet-objectiveerbare klachten' leidt evenmin tot dat oordeel. Daarbij is relevant dat klager zelf blijkens zijn klacht bekend is met deze terminologie ('zelfs wanneer er geen dat er medisch objectveer bare klachten plaats vond'). In het rapport wordt voorts nog vermeld dat men nog in afwachting is van medische informatie, waaruit te meer blijkt dat B zich niet gedragen heeft als medicus maar gebleven is binnen de professionele standaard. Dit onderdeel van de klacht dient eveneens ongegrond verklaard te worden.

Het rapport van C

Het medisch (eind)oordeel

- 3.4 De klachten ten aanzien van het rapport van C treffen hetzelfde oordeel als die ten aanzien van de rapportage van B. C heeft zich immers evenmin een medisch oordeel aangemeten. Anders dan klager gesteld heeft (*'Ik citeer: Ik heb belanghebbende aangegeven dat het wel voorstelbaar moet zijn dat hij nu, vier maanden na het ongeval, nog steeds klachten ervaart.'*) blijkt uit de tekst van het rapport geenszins dat C betwist heeft dat klager klachten zou hebben, maar dat het op de weg van klager zou liggen aan te tonen dat de klachten ten gevolge van het ongeval van 1 mei 2015 geleid hebben tot het door hem gestelde studieverlies. Klager heeft in dit opzicht met het voorgaande het rapport verkeerd geciteerd. De tekst van het rapport luidt immers: *'Ik heb belanghebbende aangegeven dat het wel medisch begrijpelijk moet zijn en aangetoond dient te worden dat hij nu, vier maanden na het ongeval, nog steeds klachten ervaart, waardoor hij zijn opleiding niet heeft kunnen afronden. De grootste schadepost betreft namelijk het studieverlies.'* En verder staat er in het rapport nog: *'Ik heb belanghebbende aangegeven dat hij moet aantonen (niet alleen op medisch gebied), dat hij het eindexamen niet heeft gehaald als gevolg van het ongeval van 1 mei 2015.'* Hetgeen klager vervolgens opmerkt over cognitieve klachten als gevolg van een hersenschudding direct na een ongeval en dat C zich daar ten onrechte een oordeel over aangemeten zou hebben berusten derhalve (eveneens) op een onjuiste lezing van het rapport van C. Het verwijt dat C hierin niet onafhankelijk geweest is, is eveneens ongegrond.

De dagwaarde van de beschadigde goederen

- 3.5 De klacht inzake de dagwaarde van de beschadigde goederen is er in het bijzonder tegen gericht dat C niet akkoord zou zijn gegaan met het standpunt van klager dat de goederen onherstelbaar beschadigd waren en dat daarom aanstonds de dagwaarde vergoed zou moeten worden in plaats van een waardevermindering. C heeft zich volgens klager daarmee bemoeit met 'vlakken waar hij niet voor is opgeleid'. Naast het feit dat klager er aan voorbij gaat dat in het rapport vermeld staat dat de expert in het kader van een minnelijke regeling wel degelijk bereid is om de dagwaarde over te nemen is het Tuchtcollege van oordeel dat de expert geheel binnen zijn professionele standaard bleef met zijn standpunt dat naar zijn mening de goederen nog steeds draagbaar waren en dat derhalve een waardeverminderingsbedrag betaald zou moeten worden in plaats van de dagwaarde indien geen minnelijke regeling bereikt zou worden. Uit het vervolg blijkt dat hij daartoe de verzekeraar zou willen adviseren bij wijze van contra-expertise de goederen opnieuw te laten taxeren. De expert heeft zich dus niet uitgelaten over de actuele waarde van de goederen. Uit de repliek van klager blijkt dat ook op dit onderdeel sprake is van een onjuiste lezing van het rapport. Klager heeft daarin immers het volgende geschreven: 'Waarom zou ik überhaupt een contra expertise laten verrichten als ik al een rechtsgeldig taxatierapport heb? Dan is het aan L om een contra expertise te doen als zij de rapportage betwijfelen dit had dhr. C moeten aan geven.' Het laatste is zoals reeds aangehaald precies hetgeen in het rapport vermeld staat ('Verder heb ik met belanghebbende besproken dat ik u zou adviseren om een ander expertisebureau in te schakelen, dat nogmaals de goederen zal inspecteren als zijnde een contra-expertise.'). Het voorgaande moet leiden tot de conclusie dat de klacht inzake dit onderdeel eveneens ongegrond is.

Conclusie

- 3.6 Uit de voorgaande overwegingen is gebleken dat de klachten ongegrond zijn voornamelijk omdat deze gebaseerd zijn op een onjuiste feitelijke lezing van de rapporten in kwestie. Daarnaast worden de stellingen van klager niet ondersteund door stukken die door hemzelf overgelegd zijn. De gevolgtrekkingen en verstrekkende verwijten die klager gemaakt heeft ten aanzien van verweerdens (zoals 'partijdigheid' en 'vriendjes politiek') missen elke grond. Het Tuchtcollege zal dienovereenkomstig beslissen.

4. De beslissing.

4.1 Het Tuchtcollege verklaart de klacht ongegrond.

Aldus gewezen door het Tuchtcollege van het Nederlands Instituut van Registerexperts, in de samenstelling van prof.mr. J.H. Wansink (voorzitter), mr. F. Th. Kremer (lid) en mr. C.W. Verloop (lid), bijgestaan door mr. J.A.I. Wendt, secretaris, te Rotterdam op 9 februari 2018.

prof. mr. J.H. Wansink

Mr. F. Th. Kremer

mr. C.W. Verloop